

Crítica Torroella

Imma Merino

Fabio Biondi i Giangiacomo Pinardi van interpretar obres de Paganini al pati superior del Palau Solterra ■ MARTÍ ARTALEJO

Paganini, el vent i les sardanes

Fabio Biondi, violí
Giangiacomo Pinardi,
guitarra barroca

Festival de Torroella de Montgrí
Dimarts, 6 d'agost

S embra indubtable que Niccolò Paganini (1782-1840) és el violinista més famós de tots els temps. Tant és així que, amb la seva vida llegendària i amb la transmissió del seu virtuosisme, la seva fama perdura transcendent

el fet que només alguns dels seus contemporanis van poder sentir-lo: molt pocs intèrprets anteriors al segle XX han superat la memòria efímera a la qual els va condemnar la manca de documents sonors. En tot cas, també resten les seves pròpies obres, plenes d'innovacions imaginatives i encara sorprenents. Després d'haver actuat en edicions anteriors

del festival dirigint-hi l'Europa Galante, una formació exquisidament especialitzada en el repertori barroc, el violinista Fabio Biondi ho va fer present dimarts passat a Torroella de Montgrí en un concert en què va interpretar diverses sonates de Paganini juntament amb Giangiacomo Pinardi a la guitarra barroca.

El Festival de Torroella ha tingut la bona pensada d'aprofitar edificis històrics de la ciutat. En aquest cas, el concert va tenir lloc al pati superior del Palau Solterra, actualment una de les seus de la Fundació Vila Casas. Va ser agradable veure com s'hi feia de nit en un d'aquests dies calorosos d'agost que va provocar que els músics sentissin la necessitat de disculpar-se per dur una

samarreta de màniga curta. Tanmateix, el vent bufava i a vegades feia volar les partitures i a vegades, com si les transportés, feia particularment audibles les sardanes que una cobla interpretava simultàniament a la plaça de la Vila. Així és que la música de Paganini va dialogar amb el vent, les sardanes i fins les campanades que tocaven quarts i hores. Va irrompre el món, la vida mateixa, amb els seus atzars i no per això va ser menys bonic, sinó al contrari. Sense perdre la concentració, el gran Fabio Biondi i el guitarrista Pinardi van captivar el públic amb un concert elegant tot volent deixar constància que les melodies del cèlebre violinista genovès poden ser tan delicioses com les àries de Bellini o Donizetti. ■